

Κλεοπάτρα Μπουδαλακη

Εργασία στο Μάθημα Γεωγραφίας Α γυμνασίου

Με τον όρο Βουδισμός ή Βουδδισμός εννοείται μία από τις μεγάλες θρησκείες του κόσμου με κεντρικό πρόσωπο του μυθολογικού υλικού της τη ζωή και τη διδασκαλία του Σιντάτ(χ)α Γκοτάμα (Σιντάρτα Γκαουτάμα σανσκριτικά) Μπούντχα (Buddha) ή Βούδα ή Βούδδα, του Πεφωτισμένου όπως αποκαλείται ενίοτε.

Σύντομα μετά από το θάνατο του Βούδα ή παρινιρβάνα, πεντακόσιοι μοναχοί συναντήθηκαν στο πρώτο συμβούλιο της Ρατζάγκρ(χ)α, υπό την ηγεσία του Κασυάπα, (Kashyapa). Ο Ουπάλι (Urali) απήγγειλε τον 1ο μοναστικό κώδικα (Βινάγια) όπως τον θυμόταν. Ο Ανάντα (Ananda), εξάδελφος, φίλος και αγαπημένος μαθητής του Σιντάτα -άτομο με καταπληκτική μνήμη- απήγγειλε τα μαθήματα του Βούδα (Σούτρα). Οι μοναχοί συζήτησαν τις λεπτομέρειες και ψήφισαν για την τελική μορφή του κειμένου. Κατόπιν δεσμεύτηκαν να απομνημονεύσουν το κείμενο και να το μεταφέρουν σε άλλους μοναχούς, καθώς επίσης και να το μεταφράσουν σε πολυάριθμες γλώσσες και διαλέκτους των ινδικών πεδιάδων. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο Βουδισμός παρέμεινε προφορική παράδοση σχεδόν για 200 χρόνια.

Στους επόμενους αιώνες, η αρχική ενότητα του Βουδισμού άρχισε να κομματιάζεται. Η σημαντικότερη διάσπαση εμφανίστηκε μετά από το δεύτερο συμβούλιο, που έγινε στο Βαϊσχάλι (Vaishali) 100 χρόνια μετά από το πρώτο. Μετά από αρκετές συζητήσεις μεταξύ μιας ανανεωτικής ομάδας και των παραδοσιακών μοναχών του Βουδισμού οι ανανεωτές έφυγαν διαμορφώνοντας την Μαχασάνγκ(χ)α[...] Στο πέρασμα του χρόνου από αυτή την ανανεωτική ομάδα διαμορφώθηκε η παράδοση (Μαχαγιάνα) της βόρειας Ασίας, της οποίας μίας σχολής είναι ο ζεν βουδισμός.

Οι παραδοσιακοί Βουδιστές, που αναφέρονται πλέον ως Στ(χ)αβιραβάντα (Sthaviravada) ή «ατραπός των πρεσβύτερων» (Τ(χ)εραβάντα στη διάλεκτο Πάλι), ανέπτυξαν ένα σύνθετο σύνολο φιλοσοφικών ιδεών πέρα από εκείνες που διευκρίνισε ο ίδιος ο Βούδας. Αυτές οι ιδέες συλλέχθηκαν και καταγράφηκαν με τον γενικό τίτλο Αμπιντάρμα (Abhidharma) ή «ανώτερες διδασκαλίες». Ωστόσο και εδώ προέκυψαν αλληπάλληλες διαφωνίες, με αποτέλεσμα τη διάσπαση της αρχικής παραδοσιακής ομάδας σε 18 διαφορετικές σχολές που ανέπτυξαν η καθεμία τη δική της ανεξάρτητη ερμηνεία επί διαφόρων θεμάτων. Αυτές οι σχολές με τη σειρά τους εξαπλώθηκαν σε όλη την Ινδία και τη νότιο Ασία. Σήμερα, μόνο η σχολή της Σρι Λάνκα Τεραβάντα επιβιώνει.

Σιντάρτα Γκαουτάμα Βούδας

Σιντάτα Γκοτάμα, ο Βούδας Ο Βούδας γεννήθηκε ως Σιντάρτα Γκοτάμα, πρίγκηπας της φυλής Σάκκα του Νεπάλ (Σακουαμούνι) περίπου το 566 Π.Κ.Ε.

Στη ηλικία των 29 εγκατέλειψε τις ανέσεις του βασιλικού οίκου, για να αναζητήσει το νόημα της οδύνης που αντίκριζε γύρω του. Μετά από 6 χρόνια

σκληρής εκπαίδευσης και πειθαρχίας εγκατέλειψε την οδό του ασκητισμού και κάθισε κάτω από τον δέντρο Μπόντχι, σε γαλήνιο διαλογισμό.

Την πανσέληνο του Μαΐου, με την ανατολή του πρωινού άστρου, ο Σιντάρτα Γκοτάμα έγινε Βούδας (Μπούντχα) ο Πεφωτισμένος. Κατόπιν περιπλανήθηκε στις πεδιάδες της βορειοανατολικής Ασίας επί 45 περίπου χρόνια, διδάσκοντας την ατραπό του Ντάρμα. Γύρω του αναπτύχθηκε μια κοινότητα ή Σάγκχα μοναχών - ανεξαρτήτως φύλου από κάθε κάστα και κάθε φυλή- αφοσιωμένων στην άσκηση της ατραπού του Βούδα. Το ιστορικό πρόσωπο που έλαβε τον τίτλο Βούδας πέθανε σύμφωνα με τις εκτιμήσεις σύγχρονων ιστορικών το 486 Π.Κ.Ε., στην ηλικία των 80 ετών περίπου.

Η ιστορία του Βουδισμού Σύντομα μετά από το θάνατο του Βούδα ή παρινιρβάνα, πεντακόσιοι μοναχοί συναντήθηκαν στο πρώτο συμβούλιο της Ρατζάγκρ(χ)α, υπό την ηγεσία του Κασυάπα, (Kashyapa). Ο Ουπάλι (Urali) απήγγειλε τον 10 μοναστικό κώδικα (Βινάγια) όπως τον θυμόταν. Ο Ανάντα (Ananda), εξάδελφος, φίλος και αγαπημένος μαθητής του Σιντάτα -άτομο με καταπληκτική μνήμη- απήγγειλε τα μαθήματα του Βούδα (Σούτρα). Οι μοναχοί συζήτησαν τις λεπτομέρειες και ψήφισαν για την τελική μορφή του κειμένου. Κατόπιν δεσμεύτηκαν να απομνημονεύσουν το κείμενο και να το μεταφέρουν σε άλλους μοναχούς, καθώς επίσης και να το μεταφράσουν σε πολυάριθμες γλώσσες και διαλέκτους των ινδικών πεδιάδων. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο Βουδισμός παρέμεινε προφορική παράδοση σχεδόν για 200 χρόνια.

Στους επόμενους αιώνες, η αρχική ενότητα του Βουδισμού άρχισε να κομματιάζεται. Η σημαντικότερη διάσπαση εμφανίστηκε μετά από το δεύτερο συμβούλιο, που έγινε στο Βαϊσχάλι (Vaishali) 100 χρόνια μετά από το πρώτο. Μετά από αρκετές συζητήσεις μεταξύ μιας ανανεωτικής ομάδας και των παραδοσιακών μοναχών του Βουδισμού οι ανανεωτές έφυγαν διαμορφώνοντας την Μαχασάνγκ(χ)α[...] Στο πέρασμα του χρόνου από αυτή την ανανεωτική ομάδα διαμορφώθηκε η παράδοση (Μαχαγιάνα) της βόρειας Ασίας, της οποίας μίας σχολή είναι ο ζεν βουδισμός.

Οι παραδοσιακοί Βουδιστές, που αναφέρονται πλέον ως Στ(χ)αβιραβάντα (Sthaviravada) ή «ατραπός των πρεσβύτερων» (Τ(χ)εραβάντα στη διάλεκτο Πάλι), ανέπτυξαν ένα σύνθετο σύνολο φιλοσοφικών ιδεών πέρα από εκείνες που διευκρίνισε ο ίδιος ο Βούδας. Αυτές οι ιδέες συλλέχθηκαν και καταγράφηκαν με τον γενικό τίτλο Αμπιντάρμα (Abhidharma) ή «ανώτερες διδασκαλίες». Ωστόσο και εδώ προέκυψαν αλληπάλληλες διαφωνίες, με αποτέλεσμα τη διάσπαση της αρχικής παραδοσιακής ομάδας σε 18 διαφορετικές σχολές που ανέπτυξαν η καθεμία τη δική της ανεξάρτητη ερμηνεία επί διαφόρων θεμάτων. Αυτές οι σχολές με τη σειρά τους εξαπλώθηκαν σε όλη την Ινδία και τη νότιο Ασία. Σήμερα, μόνο η σχολή της Σρι Λάνκα Τεραβάντα επιβιώνει.

Σύντομα μετά από το θάνατο του Βούδα ή παρινιρβάνα, πεντακόσιοι μοναχοί συναντήθηκαν στο πρώτο συμβούλιο της Ρατζάγκρ(χ)α, υπό την ηγεσία του Κασυάπα, (Kashyapa). Ο Ουπάλι (Urali) απήγγειλε τον 10 μοναστικό κώδικα (Βινάγια) όπως τον θυμόταν. Ο Ανάντα (Ananda), εξάδελφος, φίλος και αγαπημένος μαθητής του Σιντάτα -άτομο με καταπληκτική μνήμη- απήγγειλε τα μαθήματα του Βούδα (Σούτρα). Οι μοναχοί συζήτησαν τις λεπτομέρειες και ψήφισαν για την τελική μορφή του κειμένου. Κατόπιν δεσμεύτηκαν να απομνημονεύσουν το κείμενο και να το μεταφέρουν σε άλλους μοναχούς, καθώς

επίσης και να το μεταφράσουν σε πολυάριθμες γλώσσες και διαλέκτους των ινδικών πεδιάδων. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο Βουδισμός παρέμεινε προφορική παράδοση σχεδόν για 200 χρόνια.

Στους επόμενους αιώνες, η αρχική ενότητα του Βουδισμού άρχισε να κομματιάζεται. Η σημαντικότερη διάσπαση εμφανίστηκε μετά από το δεύτερο συμβούλιο, που έγινε στο Βαϊσχάλι (Vaishali) 100 χρόνια μετά από το πρώτο. Μετά από αρκετές συζητήσεις μεταξύ μιας ανανεωτικής ομάδας και των παραδοσιακών μοναχών του Βουδισμού οι ανανεωτές έφυγαν διαμορφώνοντας την Μαχασάνγκ(χ)α[...] Στο πέρασμα του χρόνου από αυτή την ανανεωτική ομάδα διαμορφώθηκε η παράδοση (Μαχαγιάνα) της βόρειας Ασίας, της οποίας μίας σχολή είναι ο ζεν βουδισμός.

Οι παραδοσιακοί Βουδιστές, που αναφέρονται πλέον ως Στ(χ)αβιραβάντα (Sthaviravada) ή «ατραπός των πρεσβύτερων» (Τ(χ)εραβάντα στη διάλεκτο Πάλι), ανέπτυξαν ένα σύνθετο σύνολο φιλοσοφικών ιδεών πέρα από εκείνες που διευκρίνισε ο ίδιος ο Βούδας. Αυτές οι ιδέες συλλέχθηκαν και καταγράφηκαν με τον γενικό τίτλο Αμπιντάρμα (Abhidharma) ή «ανώτερες διδασκαλίες». Ωστόσο και εδώ προέκυψαν αλληπάλληλες διαφωνίες, με αποτέλεσμα τη διάσπαση της αρχικής παραδοσιακής ομάδας σε 18 διαφορετικές σχολές που ανέπτυξαν η καθεμία τη δική της ανεξάρτητη ερμηνεία επί διαφόρων θεμάτων. Αυτές οι σχολές με τη σειρά τους εξαπλώθηκαν σε όλη την Ινδία και τη νότιο Ασία. Σήμερα, μόνο η σχολή της Σρι Λάνκα Τεραβάντα επιβιώνει.

Σύντομα μετά από το θάνατο του Βούδα ή παρινιρβάνα, πεντακόσιοι μοναχοί συναντήθηκαν στο πρώτο συμβούλιο της Ρατζάγκρ(χ)α, υπό την ηγεσία του Κασυάπα, (Kashyapa). Ο Ουπάλι (Urali) απήγγειλε τον 10 μοναστικό κώδικα (Βινάγια) όπως τον θυμόταν. Ο Ανάντα (Ananda), εξάδελφος, φίλος και αγαπημένος μαθητής του Σιντάτα -άτομο με καταπληκτική μνήμη- απήγγειλε τα μαθήματα του Βούδα (Σούτρα). Οι μοναχοί συζήτησαν τις λεπτομέρειες και ψήφισαν για την τελική μορφή του κειμένου. Κατόπιν δεσμεύτηκαν να απομνημονεύσουν το κείμενο και να το μεταφέρουν σε άλλους μοναχούς, καθώς επίσης και να το μεταφράσουν σε πολυάριθμες γλώσσες και διαλέκτους των ινδικών πεδιάδων. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο Βουδισμός παρέμεινε προφορική παράδοση σχεδόν για 200 χρόνια.

Στους επόμενους αιώνες, η αρχική ενότητα του Βουδισμού άρχισε να κομματιάζεται. Η σημαντικότερη διάσπαση εμφανίστηκε μετά από το δεύτερο συμβούλιο, που έγινε στο Βαϊσχάλι (Vaishali) 100 χρόνια μετά από το πρώτο. Μετά από αρκετές συζητήσεις μεταξύ μιας ανανεωτικής ομάδας και των παραδοσιακών μοναχών του Βουδισμού οι ανανεωτές έφυγαν διαμορφώνοντας την Μαχασάνγκ(χ)α[...] Στο πέρασμα του χρόνου από αυτή την ανανεωτική ομάδα διαμορφώθηκε η παράδοση (Μαχαγιάνα) της βόρειας Ασίας, της οποίας μίας σχολή είναι ο ζεν βουδισμός.

Οι παραδοσιακοί Βουδιστές, που αναφέρονται πλέον ως Στ(χ)αβιραβάντα (Sthaviravada) ή «ατραπός των πρεσβύτερων» (Τ(χ)εραβάντα στη διάλεκτο Πάλι), ανέπτυξαν ένα σύνθετο σύνολο φιλοσοφικών ιδεών πέρα από εκείνες που διευκρίνισε ο ίδιος ο Βούδας. Αυτές οι ιδέες συλλέχθηκαν και καταγράφηκαν με τον γενικό τίτλο Αμπιντάρμα (Abhidharma) ή «ανώτερες διδασκαλίες». Ωστόσο και εδώ προέκυψαν αλληπάλληλες διαφωνίες, με αποτέλεσμα τη διάσπαση της αρχικής παραδοσιακής ομάδας σε 18 διαφορετικές σχολές που ανέπτυξαν η

καθεμία τη δική της ανεξάρτητη ερμηνεία επί διαφόρων θεμάτων. Αυτές οι σχολές με τη σειρά τους εξαπλώθηκαν σε όλη την Ινδία και τη νότιο Ασία. Σήμερα, μόνο η σχολή της Σρι Λάνκα Τεραβάντα επιβιώνει.